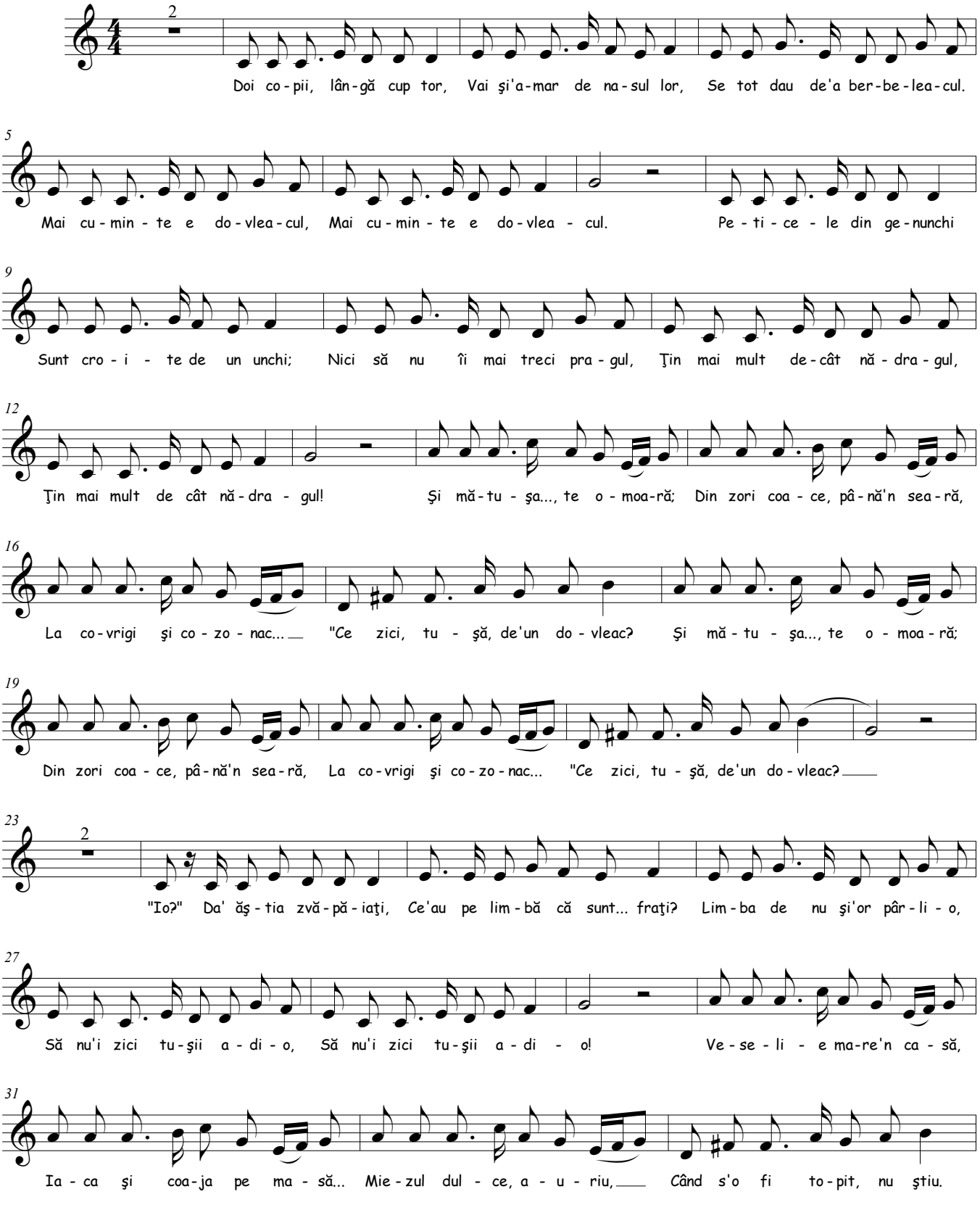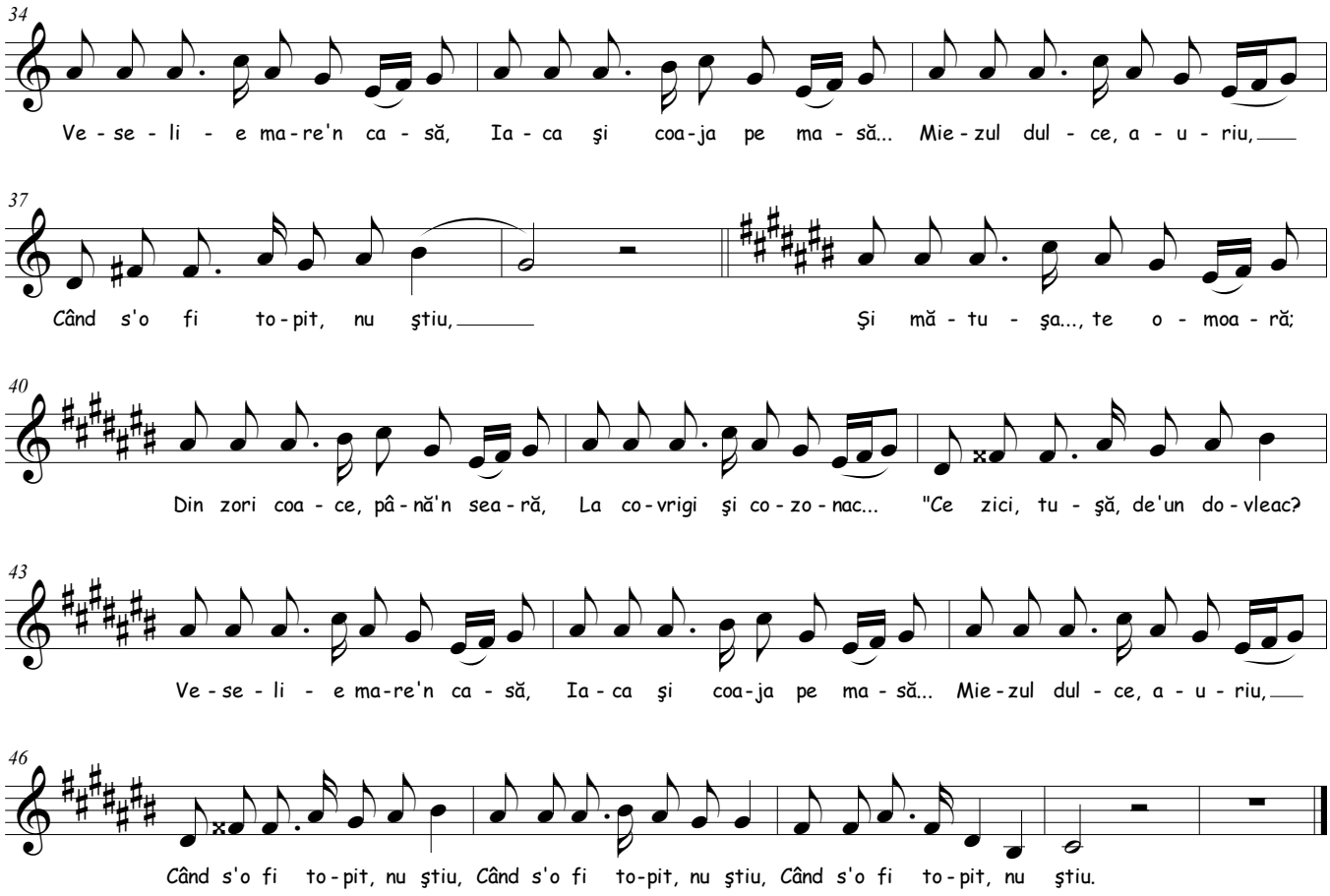O poveste cu dovleac

muzica: Mircea Bucescu

versuri: Elia David

©

Doi copii, lângă cuptor,
Vai și-amar de nasul lor,
Se tot dau de-a berbeleacul.
Mai cuminte e
dovleacul.

Peticele din genunchi
Sunt croite de un unchi;
Și-s cusute cu tot dragul -
Țin mai mult decât
nădragul!

Dar mătușa..., te omoară -
Din zori coace, până-n seară,
La covrigi și cozonac...
- Ce zici, tușă, de-un
dovleac?

- Io? Dar ăștia zvăpăiați,
Ce-au pe limbă că sunt… frați?
Limba de nu și-or pârli-o,
Să nu-i zici tușii
adio!

Veselie mare-n casă,
Iaca și coaja pe masă…
Miezul dulce, auriu,
Când s-o fi topit,
nu știu.

Dar mătușa..., te omoară -
Din zori coace, până-n seară,
La covrigi și cozonac...
- Ce zici, tușă, de-un
dovleac?

Veselie mare-n casă,
Iaca și coaja pe masă…
Miezul dulce, auriu,
Când s-o fi topit,
nu știu.